

[Viviko.]

sætte den amerikanske våbenhjælp til Danmark på spil.“

Hvad er sovjetisk materiel? Er det også tretommersøm og kaviar?

Og hvis jeg igen må citere — Politiken skriver den 26. september under overskriften „Norge afvisende“ —:

„Udenrigsminister Halvard Lange havde mandag en timelang samtale med Dean Rusk i New York og forklarede her sin regerings stilling således, at Norge længe havde fulgt den linje, at norske fartøjer ikke må medvirke til våbentransporter til urolige områder — hvortil man i længere tid har regnet Cuba.

Derimod mente Lange ikke, at Norge som søfartsnation kunne være med til at lægge hindringer i vejen for normal kommerciel trafik til et land, man oprettholder normale diplomatiske forbindelser med.“

Normal kommerciel trafik — det tyder på, at det drejer sig om varer overhovedet. Denne antagelse bekræftes af en artikel i Times. Under overskriften „Lad være“ skriver Times:

„Forsøg på at bringe Castroregimet på Cuba ned på knæ ved at gennemføre en skibsfartsblokade vil ikke være fornuftige — og de vil ikke lykkes.“

Norge var afvisende, men senere har den norske rederiforening henstillet til sine medlemmer at undgå fart på Cuba i det hele taget. Enten driver den norske rederiforening privat udenrigspolitik, eller også er den norske regering siden Halvard Langes første udtalelser blevet udsat for en så stærk pression fra USA, at den har bøjet sig.

Men pression over for den danske regering synes ikke at have været nødvendig; den reagerede lynsnart og positivt over for det amerikanske krav. Den har henvendt sig til rederne, har meddelt USA og NATO-rådet i Paris, at vi servilt siger ja og amen. Hvor mavekrybende, hvor skadeligt for Danmarks navn og anseelse i almindelighed og i de underudviklede lande i særdeleshed, hvor skadeligt for Danmark selv!

Blev der, da Danmark indmeldte sig i NATO i 1949, meddelt os noget om, at betingelsen for medlemskab og våbenhjælp var, at vi, når USA ønskede det, skulle

medvirke til at genindføre undertrykkelse af et land, som havde frigjort sig for et koloniherrredømme? I hvert fald blev noget sådant ikke meddelt rigsdagen, som så har skrevet under på Atlantpagten under falske forudsætninger.

Mener den højtærede statsminister, at det er i overensstemmelse med demokratisk praksis, at vi medvirker i forsøg på at tvinge en regering, som vi har normale diplomatiske forbindelser med, ned på knæ?

Statsministeren (*J. O. Krag*): Det spørgsmål, det ærede medlem hr. Viviko her rejser, forundrer mig i og for sig ikke, og jeg synes heller ikke, det er urimeligt, at det bliver stillet. Derimod synes jeg nok, at den måde, det ærede medlem formulerede spørgsmålet på, og ikke mindre den måde, han begrundede det på, må vække forundring. Man kunne et øjeblik have den fornemmelse, at det kommunistiske parti var genopstået her i salen, men det er formentlig ikke tilfældet.

Jeg behøver vist ikke at sige, at den danske regering ikke varetager amerikanske sukkeraktionærers interesser, og det er vist heller ikke nødvendigt for mig at understrege, men jeg gør det gerne, at regeringen ikke har indført sanktioner mod Cuba. Disse to udtalelser i sig selv måtte måske være tilstrækkelige, men jeg skal gerne uddybe det lidt.

Vi har ikke engang fra den danske regerings side, som f. eks. den engelske regering har det, rettet nogen henstilling til rederne. Det fremgik også af citatet fra Aktuelt, at det, der er tale om, er, at regeringen har orienteret Danmarks Rederiforening om de vanskeligheder, det vil kunne medføre, hvis danske skibe transporterer militært materiel til Cuba, altså ikke kaviar, men militært materiel. Der er altså ikke tale om at varetage amerikanske sukkeraktionærers interesser, men tale om gennem en orientering af vedkommende danske erhverv at varetage danske interesser, søfolkenes interesser, redernes interesser og samfundets interesser, der i dette tilfælde er sammenfaldende.

Spørgsmålet om, hvorvidt dette er i overensstemmelse med demokratisk praksis, må vel karakteriseres som et meningsløst spørgsmål.